

FEDERACIÓ DE
MOVIMENTS DE
RENOVACIÓ DE
PEDAGÒGICA DE
CATALUNYA

Avda Drassanes, 3 08001 - Barcelona Tf. 934817388 mmp@pangea.org

Amb el patrocini de la

FUNDACIÓ
PROPEDAGÒGIC

RECUILL DE PREMSA -EDUCACIÓ-

DIMECRES 1 DE SETEMBRE DE 2010

[AVUI](#)

[EL PERIODICO](#)

[EL PERIODICO](#)

[EL PERIODICO](#)

[3-24.CAT](#)

[EL PAIS](#)

[EL PERIODICO](#)

[3-24.CAT](#)

[L'educació, més pública](#)

[Reportatge: La debutant 'setmana blanca'](#)

[Editorial: La incògnita del calendari escolar](#)

[Les aules digitals tenen greus fallades en les connexions](#)

[Comença a funcionar Àtria, la plataforma d'Educació on comprar els materials digitals](#)

[Más clases para los primeros de la clase](#)

[La selectivitat serà voluntària per als titulats en FP superior](#)

[La Generalitat obligarà els professors universitaris a tenir el nivell C de català](#)

AVUI. 01.09.10

L'EDUCACIÓ, MÉS PÚBLICA

Dos terços dels alumnes es matriculen en centres públics / Augmenten els estudiants als ensenyaments professionals / L'alumnat estranger es manté en el 13%

Dos terços dels 1.241.958 alumnes d'ensenyaments no universitaris començaran dimarts vinent el curs escolar 2010-2011 en un centre públic. Enguany el creixement sostingut del pes del sector públic és especialment alt en els ensenyaments postobligatoris. L'educació especial és l'únic àmbit en què l'escola privada concertada té més alumnes que la pública.

El Departament d'Educació vincula l'increment d'alumnat en el sector públic al creixement que en els últims anys ha experimentat l'oferta de places. Concretament, des del 2004 s'han obert més de 600 centres públics, especialment en els nivells d'educació infantil i primària. Això situa actualment el nombre d'equipaments en 3.170. El sector concertat i privat manté una oferta estable que se situa al voltant dels 1.350 centres educatius.

En canvi, l'augment de matriculacions en l'educació postobligatòria, especialment en els ensenyaments professionals, sí que té molt a veure amb l'actual situació de crisi econòmica. Si en anys anteriors molts alumnes que obtenien el graduat d'ESO s'incorporaven ràpidament al mercat laboral –especialment al sector de la construcció–, ara, davant la dificultat per trobar feina, continuen estudiant batxillerat o cicles formatius.

A més, molts dels joves aturats defugen formar part de l'anomenada generació ni-ni (ni estudia ni treballa) i tornen a les aules. Així, si l'any passat es van graduar uns 50.000 alumnes dels 70.000 que cursaven quart d'ESO, enguany les matriculacions en l'educació postobligatòria (primer curs de batxillerat i dels cicles formatius de grau mitjà) superen les 80.000.

Per tercer any consecutiu, hi ha més estudiants matriculats en l'àmbit dels ensenyaments professionals que al batxillerat. L'increment és especialment significatiu en els cicles formatius de grau mitjà. També creix el nombre de persones que opten per fer formació professional a distància (tant de grau mitjà com superior), així com els assistents als programes de qualificació professional inicial (PQPI), que enguany incrementen l'oferta de places en 1.341. En aquest context, també augmenten els adults que demanen formació, que són més de 75.000. Un 25% més que el curs 2007-2008.

La crisi econòmica també té a veure amb l'estabilització del pes de l'alumnat estranger, que, per quart curs consecutiu, es manté al voltant del 13%. La tendència a l'alça iniciada a finals dels anys 90 es frena

definitivament i situa el nombre d'estudiants immigrants al voltant dels 153.000, la majoria dels quals es matriculen al sector públic.

Tot i que s'ha aturat l'arribada d'estrangers, el curs 2010-2011 registra un nou rècord de matriculacions gràcies a la reincorporació al sistema educatiu de joves aturats i al repunt de la natalitat en l'època de bonança econòmica. Concretament, des del curs 1989-90 no hi havia tants alumnes com els 1.241.958 d'enguany. Una xifra que no inclou els ensenyaments a distància. El 2000-2001 es va tocar fons amb només 989.551 matriculacions.

Cal dir que totes les etapes educatives registren més alumnes a excepció de l'educació especial, a causa de la progressiva inclusió dels infants en l'escola ordinària.

Impacte de la natalitat

En aquests 10 anys, gairebé s'ha doblat el nombre d'alumnes a l'educació infantil (de 0 a 3 anys) després del creixement anual ininterromput de naixements des del 1999. Una demanda de places assumida, principalment, pel sector públic, que en aquest mateix període ha triplicat el nombre de llars d'infants. Així, el 58,3% de nens de 0 a 3 anys escolaritzats estan matriculats en un centre públic. Tot i això, un percentatge important d'infants, el 33%, ha d'anar al sector privat no concertat.

Pel que fa als professorats, si el curs passat la conjuntura econòmica va impedir cap nova contractació, enguany la plantilla creix en 616 docents. Encara que l'augment està lluny dels experimentats en cursos com el 2007-2008, des del departament es destaca que hi ha més estabilització de la plantilla, ja que, per primera vegada, els interins estan per sota del 10%.

En aquest nou curs, marcat pel canvi del calendari escolar, els nomenaments de les plantilles es van fer públics el 30 de juny. No obstant, al llarg d'aquesta setmana i fins al dia abans del començament de les classes s'assignaran les places vacants que han estat comunicades a última hora.

68,8 per cent dels estudiants d'educació postobligatòria s'han matriculat en el sector públic. Un 4 per cent més que el curs anterior.

92.900 alumnes cursaran cicles formatius, ja sigui de grau mitjà o superior. Són 7.481 estudiants més que els matriculats a batxillerat.

40.300 matrícules s'han formalitzat a l'ensenyament a distància. La majoria per graduar-se d'ESO o de formació professional.

35 per cent dels alumnes matriculats el curs 2010-2011 estudiaran en un centre concertat o totalment privat.

[inici](#)

EL PERIODICO. 01.09.10

LA DEBUTANT 'SETMANA BLANCA'

*Les associacions de pares rebutgen que recaigui en elles la responsabilitat d'organitzar activitats
Els alumnes tindran cinc dies de vacances al març a conseqüència de l'avançament del curs*

Encara no ha començat el curs i sobre moltes famílies catalanes ja plana un maldecap que fins ara no existia. Ha arribat el moment que els pares es posin a rumiar sobre com passaran els seus fills (i ells també) la setmana de vacances escolars de principis de març i a interessar-se per aquest tema. És la novetat més rellevant de la temporada acadèmica que començarà, juntament amb l'avançament de les classes al dia 7 de setembre.
zoom Una dona compra uns llibres de text, divendres passat.

La Conselleria d'Educació ha establert la setmana blanca en dues fases. A la primera, del 28 de febrer al 4 de març, s'hi han acollit els centres d'ensenyament adscrits als serveis territorials de la Catalunya Central, Girona, Lleida, el Maresme-Vallès Oriental i les Terres de l'Ebre, que reuneixen prop de 450.000 estudiants. En el segon període, del 7 a l'11 de març, seran més de 760.000 xavals els que no tinguin classe, els inscrits al Baix Llobregat, Barcelona comarques, Tarragona, el Vallès Occidental i al Consorci d'Educació de Barcelona.

Jaume Graells, director general d'Educació Bàsica i Batxillerat, assegura que no hi ha hagut cap directriu de la conselleria perquè s'hagi produït una divisió geogràfica tan quirúrgica com la que mostra el mapa que il·lustra aquesta pàgina. «En funció de les festes locals, de les necessitats organitzatives, de les característiques de la zona... cada servei territorial ha decidit unes dates de manera autònoma, i ho ha fet després de reunir-se amb els responsables dels centres i dels consells escolars municipals per conèixer les seves preferències», explica.

MOTIUS PEDAGÒGICS / Però, ¿per què s'ha decretat aquesta setmana de vacances a l'hivern? La raó, de tipus pedagògic, s'emmarca en la concepció del calendari escolar, argumenta el director d'Educació Bàsica i Batxillerat. «Pares i docents sempre havien manifestat les incongruències de l'estructura anterior, en què les vacances d'estiu eren excessivament llargues», recorda. Per aquest motiu, amb l'objectiu que els alumnes no perdin tant el ritme acadèmic, s'ha avançat l'inici de les classes i, com a contrapartida, per complir el nombre d'hores lectives que marca la llei, s'ha obert el període vacacional de la primera quinzena de març.

Aquest directiu de la conselleria afegeix que la decisió de col·locar la setmana blanca a finals de febrer i principis de març pretén «racionalitzar l'activitat acadèmica entre Nadal i Setmana Santa». El segon trimestre acostuma a fer-se molt llarg per a alumnes i docents, de manera que la inclusió d'aquest període no lectiu «busca complir el model que hi hagi una setmana de descans cada vuit setmanes de classe».

CANGURS I AVIS / Aquest canvi filosòfic, no obstant, anirà aparellat a una situació més pragmàtica. La setmana sense classe del març obligarà a organitzar tota mena d'activitats no lectives. No tots els pares podran agafar festa aquells dies per passar-los amb els seus fills (els responsables de recursos humans de les empreses hauran de desempatar entre una allau de sol·licituds), de manera que resultarà imprescindible una xarxa lúdica perquè les famílies no es deixin el sou en cangurs o perquè els avis no s'estressin més.

La conselleria no s'encarregarà d'organitzar ni viatges a la neu ni tallers ni altres alternatives, però sí que destinarà 500.000 euros a subvencions. Aquestes ajudes les podran demanar, entre l'1 i el 29 d'octubre, les associacions de pares i els ajuntaments, que podran rebre fins a 350 euros per cada grup d'entre 12 i 20 nens, amb un màxim de tres grups per sol·licitant.

Però compte, la Federació d'Associacions de Mares i Pares de Catalunya, com adverteix la seva presidenta, Imma Fuyà, no està disposada que recaigui sobre les AMPA la responsabilitat de preparar les activitats. «Fa uns mesos, vam recomanar a les nostres entitats federades [1.963] que no organitzin res. Han de ser les administracions les que ho facin. Generalitat, ajuntaments... Confio que ho faran bé, perquè són els que han d'assegurar que els nostres fills rebin una bona atenció aquells dies. Els pares ja ens espavilarem per la nostra part per poder conciliar vida laboral i familiar», afirma. Ja va sent hora que els pares es posin a cavil·lar, sí, però també ha arribat el moment que els consells escolars de cada centre i els consells escolars municipals comencin a planejar activitats per no pagar la novatada.

ELS CASALS I COLÒNIES DE LA 'SETMANA BLANCA' VALDRAN DE 90 A 350 €

*Les activitats es podran contractar individualment o a través d'AMPA i escoles
Les principals entitats dedicades a l'oci infantil tenen perfilada l'oferta*

Les vacances escolars del març continuen sent una pura incògnita per a una gran part de les famílies catalanes. Són molt pocs els pares que ja tenen clar què faran els seus fills durant la flamant setmana blanca. Tot al contrari que les dues grans entitats -dedicades a l'oci infantil. La Fundació Pere Tarrés i la Fundació Catalana de l'Esplai ja tenen perfilada l'oferta d'activitats per a aquest -període no lectiu, que deixarà sense classe prop de 450.000 alumnes entre el 28 de febrer i el 4 de març i 760.000 més entre el 7 i l'11 de març. Els que optin per contractar aquests serveis durant aquestes setmanes hauran de desemborsar entre 90 i 350 -euros.

Albert Riu, responsable de l'àrea de vacances i oci de la Pere Tarrés, explica que la seva entitat oferirà tres tipus de propostes. Una d'elles seran els casals contractats pels centres o les AMPA, que costaran aproximadament entre 90 i 110 euros setmanals per nen i consistiran en la incorporació de monitors de la fundació perquè imparteixin tallers a les -escoles de nou del matí a cinc de la tarda.

La segona opció, també destinada a les associacions i les escoles, permetrà organitzar estades en grup en cases de colònies a un preu d'entre 250 i 350 euros, mentre que la tercera alternativa es dirigirà de forma individual a les famílies, que disposaran d'un ventall de casals i colònies per triar. Entre aquestes últimes, n'hi haurà algunes amb activitats a la neu, sobre les quals hi haurà informació a internet (www.peretarres.org).

FUNDACIÓ CATALANA DE L'ESPLAI / Encara que les diferències són mínimes, Josep Maria Valls, de la Fundació Catalana de l'Esplai, prefereix dividir la seva oferta en dues alternatives. Una d'elles incumbirà aquelles famílies que, pel seu compte, vulguin apuntar els seus fills a les colònies i els casals de l'entitat, que comptaran amb 1.500 places disponibles. Les primeres activitats, que costaran aproximadament 260 euros setmanals per nen, inclouran des de continguts esportius fins a cursos d'idiomes i formació sobre noves tecnologies. Les segones, en canvi, se celebraran als locals de la fundació i costaran 90 euros setmanals (de 9.00 a 15.00 hores) o 115 euros a la setmana (de 9.00 a 17.00 hores) amb dinar inclòs.

L'altra possibilitat que presenta la Fundació Catalana de l'Esplai es basa en la «col·laboració» amb ajuntaments, AMPA i escoles. Amb la base de les activitats estàndard, consistoris, associacions i centres d'ensenyament podran sol·licitar activitats a la seva mida (que en el cas dels casals també es podran celebrar en centres cívics i escoles). El preu en aquests casos serà de 220 euros les colònies i d'entre 90 i 115 euros els casals.

ELS MONITORS / «Les persones que hi estiguin interessades ja s'hi poden inscriure al telèfon 93 474 74 74 i la setmana que ve entrarà en funcionament una web (www.esplai.org/encerta) en què es podrà veure tota l'oferta de la campanya d'hivern», informa Valls, que afirma (com també ho fa Albert Riu) «que hi haurà prou monitors per cobrir la demanda». Aquest dubte inicial va sorgir del fet que molts d'aquests especialistes són universitaris que a l'estiu aprofiten per guanyar-se uns diners -però que al mes de març han d'anar a classe. No obstant, recorden els representants de les dues entitats, hi ha centenars de monitors que treballen amb ells al llarg de tot l'any, de manera que la borsa de professionals estarà plena per cobrir les necessitats.

LA CRISI ECONÒMICA / Amb tot, el filó que ha obert la setmana blanca per a aquest tipus de negocis no és gens menyspreable. L'únic que els pot igualar una mica la festa no és la des-orientació que encara regna a la majoria de les famílies i centres educatius, sinó la crisi. «Potser la demanda no serà tan alta perquè la situació econòmica del país farà que molts pares s'espavilin i decideixin autoorganitzar-se», admet el dirigent de la Pere Tarrés.

¿ALGÚ ANIRÀ AL COL-LE EL 7 DE GENER?

Molts centres gastaran un dia de lliure disposició per no obrir el divendres lectiu després de Reis

L'avançament del curs i la incorporació de la setmana blanca han deixat en un segon pla una altra novetat (com a mínim, curiosa) del pròxim calendari escolar. El 7 de gener, divendres, està estipulat com a dia lectiu. És a dir, no només és que les vacances de Nadal s'acabin en dijous. És que, per primera vegada, l'endemà de Reis hi haurà classe. Tot i que això només és en un principi, perquè gran part dels centres educatius han optat per gastar un dels tres dies de lliure disposició de què disposen per poder allargar la tornada a l'escola fins al dilluns 10 de gener.

«A l'avançar-se l'inici de les classes i incloure's la setmana blanca s'ha hagut d'encaixar el calendari i posar el 7 de gener com a lectiu per aconseguir les hores obligatòries de classe», argumenta Jaume Graells, director general d'Educació Bàsica i Batxillerat. «No podem començar a fer flexibilitzacions perquè desvirtuem el calendari. A més, no passa res perquè les classes comencin en divendres», afegeix.

Jugar amb els regals

El curs passat, és cert, després de la pau-sa de Nadal ja es van reiniciar les classes en divendres. Però amb una diferència: era 8 de gener i no 7, el dia en què tradicionalment molts nens juguen amb els regals dels Reis.

L'any passat, a més, es va donar una altra circumstància que va dissuadir moltes escoles de fer el que desenes de centres tenen previst per a aquest any. «Llavors hi va haver més ponts i va ser més difícil col·locar els dies de lliure disposició perquè hi havia moltes possibilitats. Aquest curs no hi ha tantes alternatives i podem fer festa el 7 de gener amb més facilitat», explica la responsable d'una escola de Barcelona.

«La majoria dels directors de Llei-da ja vam demanar al maig ubicar un dia de lliure disposició el 7 de gener i Educació ens el va concedir», recorda Carlos Vara, de l'institut La Mitjana. Com ell i tants altres, també va sol·licitar la mateixa mesura Evaristo González, director de l'institut Torre de Palau de Terrassa, que considera que «hi havia altres possibilitats més racionals en el marc horari». ¿Hauria passat alguna cosa si, per exemple, s'hagués recuperat aquell dia acabant el curs el 23 de juny en lloc del 22?

Tant González com Vara introdueixen en aquest debat un altre aspecte, l'energètic. Tots dos es qüestionen si és positiu encendre la calefacció del centre un divendres (quan les aules estan molt fredes després de les vacances de Nadal) per tornar-la a abaixar el cap de setmana i haver d'apujar-la dilluns.

Aquesta, per descomptat, no serà l'excusa que donin algunes famílies amb fills que tinguin classe el 7 de gener. La presidenta de la Federació d'Associacions de Pares i Mares d'Alumnes de Catalunya, Imma Fuyà, intueix amb ironia una excusa més factible: «Em sembla que aquell dia hi haurà molts nens que es posaran malalts».

L'OPINIÓ | ANÀLISI

“AMB EL TEMPS NO S'HI JUGA”

Fabrizio Caivano, Periodista

Curs nou, calendari nou. Els canvis són d'escassa entitat: les classes començaran una mica abans, i a principis de març hi haurà uns dies de vacances, l'anomenada setmana blanca, amb expressió de classisme alpi; un calendari vigent en molts països europeus. La mesura d'Educació és pedagògicament raonable i fins i tot necessària, ja que ve a posar proporcionalitat a un itinerari lectiu desigual, amb uns trams plans i uns altres amb pendent, per emprar un símil ciclista. Està bé que l'escola, tan sovint portaveu de la necessitat de canvi, s'atreveixi a canviar-se a si mateixa modificant formes organitzatives espacials i temporals que ens semblen

intocables, fins que la vida mateixa, amb la seva implacable pragmàtica, posa en relleu la seva pertinença a escenaris vitals en franca extinció.

Ja no és el «temps de la pèrgola i el tennis», amb perdó de Gil de Biedma i sense més nostàlgia que la necessària per preservar la memòria del que és verdaderament essencial: la dignitat de la infància. Res no canvia avui més de pressa que les formes, estils i ritmes de vida. Hi ha un comandament a distància a les mans del déu Mercat, un ésser imprevisible que està fabricant ansietat, incertesa i ira, emocions de destrucció cognitiva. Una mica de calma ens anirà bé, que hi ha nens mirant. No sembla mala idea intentar que el temps d'aprenentatge (suposant que coincideixi amb l'horari lectiu, que és molt suposar) encaixi sense estridències excessives amb els vertigens de la vida adulta. I viceversa. Racionalitzar el calendari escolar ja és alguna cosa, encara que s'hauria d'aplicar amb recursos i sense estrènyer més el cinturó familiar o el coll d'àvies, cangurs i altres tutors de guàrdia.

Vida familiar i obligació laboral són una bona porció d'aquest pastís que és el temps per als llaminers mortals. Però la infància necessita tenir un temps propi, allunyat de l'imperi consumista que auscolta desitjos per vendre coses. Les xarxes socials devoren temps i responen, en part, a aquest afany transgressor d'anar a la muntanya a buscar l'orenga virtual, amor i companyia. Notin aquesta interessant paradoxa: l'escola nova del segle passat, que a Catalunya va marcar una època de fèrtil renovació pedagògica, exigia a crits que la vida entri a l'escola. Semblaria que ara es demana, encara en veu baixa, que no avassalli tant amb el seu soroll ni imposi el seu culte a la velocitat; que prevalguin els criteris pedagògics i ètics, adaptant seriosament l'escola a les necessitats de maduració emocional i cognitiva dels alumnes, aquests desconcertats habitants d'un laberint de deures i d'aules la sortida del qual pot ser, per ventura, amb sort, una feina precària seguida de més aules i deures. Per quan la vida, es pregunten molts que no fan l'esforç d'ajornar el plaer i no maduren. Peterpanisme, ho anomenen alguns. Involució cerebral, els més perversos. Per tant, no és estrany que vagi a l'alça, com en altres terrenys, un moviment denominat *slow school* (escola lenta), que promou una escolarització de flux suau, exigent però sense la velocitat del temps apressat que regna fora de les escoles.

Qualsevol canvi incomoda perquè obliga a retocar hàbits i moure rutines solidificades. Retocar els temps escolars ens esvera, perquè revoluciona la precària intenció que, no sempre amb bon criteri, munta cada veí d'acord amb les circumstàncies de la seva economia i de la seva xarxa tribal. Ja s'aïregen les queixes, algunes de molt enraonades, dels molts implicats en aquest complex assumpte. Però com en altres, el pas del temps normalitzarà les coses i el que avui sembla un repte pot ser degustat com una oportunitat de convivència i trobada.

[inici](#)

EL PERIODICO. 31.08.10

EDITORIAL

LA INCÒGNITA DEL CALENDARI ESCOLAR

La tradicional rutina de l'inici del curs escolar es veurà afectada aquest any pels canvis radicals que experimentarà el calendari, a iniciativa de la Conselleria d'Educació. El curs començarà abans, d'aquí una setmana, i tindrà un parèntesi al mes de març, dividit en dos segments segons la zona de què es tracti. La denominada setmana blanca, a meitat de camí entre les festes de Nadal i Setmana Santa, representa una novetat que no només afectarà alumnes i professors, sinó la societat en el seu conjunt. La incidència del calendari escolar és enorme, les seves ramificacions són múltiples i implica el conjunt del teixit econòmic. Davant la nova situació (un període de vacances sense tradició i allunyat de les pautes acostumades), els pares s'hauran d'organitzar per donar atenció a uns fills que disfrutaran d'aquest descans en el trimestre que fins ara era el més llarg del currículum educatiu anual.

¿De quina manera? És aquí on s'obre un interrogant que solament podrem resoldre d'aquí uns mesos. Serà llavors quan podrem valorar l'afectació del nou calendari sobre el conjunt de la societat. Ara com ara, amb l'inici del curs el 7 de setembre, és evident que la temporada d'estiu s'ha reduït i que els primers 15 dies d'un mes que solia ser bastant productiu per al sector s'han esfumat per a moltes destinacions turístiques. Amb la setmana blanca es poden veure beneficiats els negocis relacionats amb la neu i determinades opcions rurals, així com les empreses que organitzin estades lúdiques i campaments, però està per veure com i de quina manera s'instal·larà en l'imaginari col·lectiu aquest recés hivernal. En altres països amb més experiència en la distribució de períodes lectius, com França, són bastant habituals els desplaçaments familiars. Entre nosaltres, la reacció dels afectats és una incògnita que marcarà el desenvolupament del curs.

El nou calendari escolar vol representar una racionalització de l'ensenyament i té, per descomptat, aspectes positius. Però convindrà que aquest primer any estiguem atents a les conseqüències econòmiques i socials, per veure el seu abast i per intuir si la setmana blanca s'incorporarà amb normalitat a la nostra vida quotidiana.

[inici](#)

LES AULES DIGITALS TENEN GREUS FALLADES EN LES CONNEXIONS

*L'estudi corrobora les virtuts del 'netbook' com a eina acadèmica
Un informe revela el repetit mal funcionament de la xarxa de telecomunicacions*

El vertiginós desembarcament dels petits ordinadors portàtils (netbooks) als instituts i col·legis concertats de Catalunya que imparteixen l'ESO, que a l'inici del nou curs, 16 mesos després de l'avarada de l'experiència, està previst que arribin a més de 100.000 alumnes, no ha estat exempt de sobresalts. Les incidències més greus no són atribuïbles, no obstant, al reduït nucli operatiu dispost per la Conselleria d'Educació, d'una manera una mica improvisada, amb l'objectiu de posar en marxa el projecte, batejat amb el nom d'eduCAT1x1, que ha superat amb nota la prova de foc, sinó a les companyies encarregades de vetllar pel bon funcionament de les infraestructures i les xarxes de telecomunicacions.

Un prolix informe del Consell Superior d'Avaluació del Sistema Educatiu en què es valora el primer any de vida de l'experiència, al qual ha tingut accés EL PERIÓDICO, revela, a partir del testimoni dels directors dels centres educatius, que durant «setmanes senceres» les connexions han estat inoperatives, «fet que ha afectat l'activitat acadèmica, ha perjudicat la tasca del professorat, ha debilitat el projecte a ulls dels pares, ha motivat les queixes de l'alumnat, ha originat despeses innecessàries i ha comportat un desgast gratuït dels equips de direcció».

L'avaluació, la primera que es du a terme, tot i que «preliminar» i limitada, ja que està basada en la informació detallada facilitada pels directors de sis instituts i dos col·legis concertats, no deixa cap dubte sobre quina ha estat la principal debilitat de l'experiència: les fallades registrades en les connexions, que han provocat «incomoditat, tensió, pèrdua de temps i feina addicional». «Telefónica, T-Systems i Elecnor», les tres companyies involucrades en les connexions, «es passen les culpes», segons opina una directora. El temor que els problemes vagin a més perviu davant l'augment de centres que estan adherits a aquest projecte. «Si no s'espavilen amb la tecnologia, el pròxim curs hi haurà un daltabaix», vaticina el responsable d'un altre institut.

EFECTES SECUNDARIS / Les fallades han forçat la massiva habilitació de plans B, com ara recórrer a la impressió de textos digitals per poder donar classe, i fins i tot «poden haver fet flaquejar l'interès dels alumnes per l'ús educatiu dels ordinadors», diu l'estudi. Tampoc han contribuït a millorar la imatge del projecte entre els pares.

Tot i les crítiques, l'anàlisi (glossada en profunditat en la meitat inferior d'aquestes pàgines) corrobora l'elevat valor que atorguen els ensenyants a la feina amb l'ordinador. «És una eina que ha canviat el món i canviarà l'educació. Fins i tot les persones més reticents entenen que és inevitable», sentència una entrevistada.

ELS PUNTS FORTS DEL PROJECTE

La màquina, Poques incidències, Pocs robatoris i pèrdues

A l'informe sobre el desenvolupament dels primers mesos de l'experiència s'hi afirma que entre els directors «hi ha consens a assenyalar que els problemes amb els ordinadors han sigut molt menys nombrosos del que inicialment s'havia arribat a témer. A la majoria dels centres no hi ha hagut robatoris ni pèrdues» malgrat que els alumnes porten l'ordinador habitualment.

Els alumnes s'han revelat més responsables del que s'esperava a l'hora de cuidar els seus equips, un capítol que també registra un baix nivell d'incidències. Sí que s'assenyala el caràcter recurrent d'algunes avaries, com ara el trencament de pantalles, i la lentitud amb què reaccionen les empreses que les han de reparar, cosa que obliga a comptar amb un nombre considerable d'equips de reserva. Els directors observen que l'alumnat «s'ajuda mútuament en qüestions tècniques», aprova que el netbook sigui propietat de la família, la relació entre la qualitat i el preu i que l'equip sigui subvencionat en part per Educació. «Que l'ordinador sigui del nen és un fet desitjable perquè enllaça el centre educatiu amb la llar, fa que la informàtica s'introdueixi en llocs on no ho faria i ajuda la gent a entrar en la societat digital», destaca un dels directors.

L'aprenentatge, Bones perspectives, Buscar un altre tipus d'avaluació

Encara és aviat per poder jutjar si els ordinadors milloren el rendiment acadèmic dels estudiants, però les perspectives són, segons l'opinió dels enquestats, «engrescadores». Hi ha qui valora que l'aprenentatge digital permeti no només millorar l'atenció de l'alumnat més propens al fracàs acadèmic, sinó també fer el seguiment individualitzat de la resta de la formació.

Els directors parlen de progressos en habilitats com ara la recerca d'informació, l'elaboració de resums o la presa d'apuntes. També d'aprenentatge més interdisciplinari, on les assignatures deixen de ser un compartiment estanc.

Hi ha nens que no obren un llibre i que tenen més curiositat per mirar a la finestra de l'ordinador. Ara el repte és aconseguir que no només s'endinsin en els continguts digitals de manera superficial.

El cúmul d'impressions positives encara no sembla que es tradueixi en resultats. «Són equivalents a l'època en què treballàvem sense ordinadors», assegura un dels preguntats, un fet que porta a pensar que potser cal reformular la manera d'avaluar. «Els alumnes es queixen d'haver de fer exàmens tradicionals en les matèries que treballen amb ordinadors», han detectat els directors.

El professorat, Acceptació, Ningú s'oposa a l'experiència

De les opinions dels entrevistats no se'n desprèn que el professorat estigui gaire entusiasmat amb la iniciativa, més enllà d'un sector compromès amb la innovació educativa, però es constata que el projecte és vist com «un desenvolupament interessant i amb molt potencial», malgrat els dubtes i les incògnites que envolten tota la seva posada en marxa.

Aquesta visió provoca que «pràcticament cap ensenyant vulgui significar-se en contra del projecte ni dedicar gaires energies a oposar-s'hi, ja sigui al conjunt de la iniciativa o a alguns dels seus components», deixen escrit els autors del treball. De les declaracions dels directors se'n dedueix que els nivells d'implicació dels professors són molt desiguals i que el factor de l'edat no sempre és determinant.

La bona disposició dels docents topa, de vegades, amb un tipus de formació que no s'ajusta a les seves necessitats, expressen algunes veus. Hi ha qui fa notar que l'actitud del professorat està condicionada per l'escassa informació que ha rebut abans de la posada en marxa de l'experiència i qui troba a faltar cursos de conscienciació sobre la transcendència d'un programa d'aquest tipus, en què es presentessin els resultats d'experiències prèvies.

LES DEBILITATS PER CORREGIR

Els llibres, Immadurs, Continguts digitals pobres

A l'hora d'obtenir opinions sobre el cost i la qualitat dels continguts dels llibres digitals aflora la preocupació per l'escassa qualitat de bona part dels materials que, durant el curs passat, estaven a disposició dels docents. Els directors són partidaris del fet que aquest tipus de continguts tinguin un protagonisme creixent en el procés d'aprenentatge, però al mateix temps també diuen que «comprenen, però no justifiquen, la relativa immaduresa dels productes» que es podien trobar al mercat.

Predomina la impressió que els llibres digitals estan en «una fase encara molt inicial de desenvolupament», encara que ja presentin avantatges com la possibilitat de dur a terme exercicis interactius o de fer un seguiment de l'activitat de l'alumne. La situació, de cara al pròxim curs acadèmic, es presenta canviant, amb un ventall de propostes de manuals de text electrònics considerablement més gran. Els directors dels centres esperen «productes més avançats i innovadors».

El professorat, adverteixen, es troba igualment inquiet davant la possibilitat que, a partir d'ara, no disposi de suficient llibertat a l'hora de seleccionar els llibres al ser més econòmic comprar-los per paquets a una única editorial.

Les famílies, Desconcert i resignació, 'Facebook' causa inquietud

Desconcert entre els pares, acompanyat, la majoria de les vegades, de resignació. Aquesta és l'actitud més freqüent entre les famílies, segons l'olfacte de les persones entrevistades. «La promesa d'estalvi econòmic a partir de l'adquisició de llibres digitals és benvinguda, però va acompanyada d'incertesa en qüestions com ara el seguiment de la feina dels fills i les distraccions, i fins i tot perills, associats a l'ús de l'ordinador i internet», certifica l'informe. «¿Com controlaré el meu fill quan treballa amb un ordinador?» Aquesta és la qüestió que es planteja.

Els directors no han trobat entre les famílies gent que s'oposi frontalment a aquest projecte, però sí pares que veuen el que passa com «un mal necessari», puntualitza un dels entrevistats. «Els pares són escèptics perquè no saben què fan els nens, veuen que fan servir molt Facebook i tenen la imatge que juguen molt a classe», assegura un altre director.

Hi ha hagut famílies que s'han queixat explícitament del fet que amb l'ordinador es pugui navegar per les xarxes socials. Els directors consultats també creuen que faria falta posar filtres per accedir a continguts inapropiats i a webs considerades com a elements de distracció de l'alumnat.

L'economia, Temor a les retallades, Incertesa davant el futur

Les restriccions econòmiques que afecten el finançament del sistema educatiu donen ales al temor que el programa pugui patir les conseqüències d'eventuals retallades. «¿Hi haurà diners?», es pregunten els directors. Allà on l'experiència es limita a l'alumnat de primer d'ESO, serà inevitable estendre-la l'any que ve a segon. I on s'ha engegat a primer i segon, a tercer i quart.

Els representants dels centres concertats es queixen, al seu torn, del fet que no reben subvencions per poder fer front al cost de les infraestructures necessàries per participar en aquest projecte. Els responsables dels centres públics es mostren en tots els casos seriosament preocupats, no solament per assegurar la viabilitat econòmica del programa de treball amb ordinadors portàtils i continguts digitals, sinó també per la salut financera dels seus centres. Els seus neguits es prolonguen cap al rumb que prendrà la formació del professorat que cursa el màster universitari per exercir com a professor de secundària, que s'hauria d'adequar a les noves exigències de l'ensenyament digital, sense perdre de vista la salut de l'alumnat i l'ergonomia associada a l'ús de les noves tecnologies. No hi ha marxa enrere possible.

[inici](#)

3-24.CAT. 31.08.10

COMENÇA A FUNCIONAR ÀTRIA, LA PLATAFORMA D'EDUCACIÓ ON COMPRAR ELS MATERIALS DIGITALS

Els alumnes que aquest curs faran servir llibres i materials digitals ja els poden comprar a través d'Àtria, un mercat virtual ideat pel Departament d'Educació que ha començat a funcionar aquesta setmana. El primer dia de curs els estudiants rebran un codi que els dóna accés a un cistell virtual amb la llista de llibres que han triat els seus professors. Tots tenen un moneder carregat amb els 30 euros de subvenció que dóna el Departament. Si el lot de llibres té aquest preu no cal afegir-hi res, però si l'institut n'ha escollit un de més car, la família haurà de pagar la diferència. L'Àtria conté, de moment, l'oferta de llibres i materials digitals de 39 editorials, a més de materials pedagògics elaborats pels professors.

Pràcticament un terç dels alumnes de Secundària no hauran de pagar res pels seus llibres digitals. Es tracta dels centres adherits al programa de digitalització que han escollit els lots de material de 30 euros, els més barats, i que subvenciona íntegrament el departament. Dels 557 centres adherits, 246 han optat per fer ús de materials digitals de més de 30 euros. Però el preu dels lots pot arribar als 110 euros, una diferència que en aquests casos han d'assumir les famílies.

La queixa dels llibreters

A l'hora de confirmar la compra de qualsevol d'aquests productes la família pot triar a quina de les 7 llibreries que ara són al portal vol fer-la. El president del gremi de llibreters, Toni Daura, s'ha queixat que no se'ls ha tingut prou en compte. "A les llibreries que ens vam apuntar a participar en aquest projecte no se'ns ha facilitat els protocols i, a més, en no tenir possibilitat de tenir aquests protocols no hem sortit a la llista d'empreses que poden ser proveïdores d'aquests productes", ha afirmat Daura.

Segons Educació, només han pogut entrar a l'Àtria les llibreries que han demostrat que tenen l'autorització editorial per vendre llibres digitals.

[inici](#)

EL PAIS. 30.08.10

MÁS CLASES PARA LOS PRIMEROS DE LA CLASE

Educación ultima un plan para reunir a los alumnos con mejores notas fuera del horario escolar para potenciar sus conocimientos - ¿Se quedarán fuera chicos brillantes pero sin recursos?

Siempre se menciona el 30% de alumnos españoles que no logra el título de la ESO, lo que se llama fracaso escolar. Pero ¿qué pasa con el 70% que sí se gradúa? Así como no todos los anteriores son torpes, inconscientes o desinteresados, tampoco entre los que sacan el título podemos hablar de alumnos sobresalientes.

Siempre se menciona el 30% de alumnos españoles que no logra el título de la ESO, lo que se llama fracaso escolar. Pero ¿qué pasa con el 70% que sí se gradúa? Así como no todos los anteriores son torpes, inconscientes o desinteresados, tampoco entre los que sacan el título podemos hablar de alumnos sobresalientes.

Hay, en ambos grupos, de todo. Pero los esfuerzos y los recursos siempre se han destinado a los alumnos que tenían más dificultades mientras que el resto ha permanecido como una masa informe a la que se ha dedicado una atención más bien escasa. Con aprobar cumplían. ¿Cómo puede así formar un país profesionales de excelencia, médicos brillantes, científicos laureados, jueces de altura y, porque viene al caso, maestros excelentes? Con dificultad.

Las últimas leyes educativas sí mencionan ya de forma explícita la atención especial a estos alumnos cuyo talento podría estirarse más allá de lo que proporciona la escuela o la universidad. Pero en la práctica apenas hay todavía algún puñado de experiencias, con más o menos éxito, desperdigadas por ahí.

El Ministerio de Educación ultima un plan con las comunidades autónomas para que, ya en enero, algunos alumnos destacados en cierta materia, un puñado seleccionado en cada instituto, pueda incorporarse a proyectos fuera de las aulas que potencien sus capacidades, algo parecido a lo que se viene haciendo, también fuera del horario escolar, con los alumnos que flojean. "No es contradictorio actuar con unos y con otros a la vez, con los que tienen dificultades y con los que destacan", afirma el secretario general de Formación Profesional del ministerio, Miguel Soler.

Dicho así parece lógico, incluso fácil, pero hay voces que atisban peligros, porque ¿quién selecciona a estos alumnos? ¿Basta con el expediente académico? Dada la estrecha relación que hay en España entre el nivel socioeconómico y cultural de las familias y los resultados académicos de sus hijos, ¿no serán estas clases las que se beneficien de los apoyos previstos? ¿Se quedarán fuera alumnos brillantes a los que les falte información o cuyos expedientes estén lastrados por la falta de libros en las estanterías de sus casas desde que nacieron?

"La idea es que sean los profesores los que propongan a los chicos. Estos programas serán gratis, para que entren también aquellos que no tienen tanto dinero, porque las familias acomodadas ya suelen apuntar a sus hijos a actividades extraescolares, idiomas... Se tendrá en cuenta el expediente, pero también el interés, la motivación. Y además no es solo para los que sacan sobresaliente en todo, también para el que destaca en algo en particular", aclara Miguel Soler.

"El peligro de que se produzca ese sesgo entre el alumnado es lo que ha retardado durante años el apoyo a la excelencia académica. Lo grave sería formar estos grupos en tercero de Secundaria, porque entonces sí estaríamos segregando entre los mejores y los peores dentro de la escuela", añade Soler.

En el instituto La Sista, de Sonseca (Toledo), donde acaba de jubilarse el profesor Francisco Caballero, se ofreció a los alumnos hacer el curso con ciertas asignaturas en inglés. "Entraban por la nota de su expediente, y sí, desgraciadamente, el grueso pertenecía a familias de mayor altura intelectual y económica", dice.

A Caballero le parece casi "imposible" revertir esa situación, pero, a pesar de ello, cree que la necesidad de dar una salida con refuerzos a los alumnos brillantes que así lo demandan es perentoria. "Con gastar la mitad de la mitad de lo que se dedica a los programas de apoyo para los que van peor, sería suficiente", sostiene.

Sobre la selección del alumnado para participar en estos programas de excelencia tiene sus dudas Alejandro Tiana, que fue secretario general de Educación en la legislatura pasada: "No solo el docente debe participar en eso, porque puede producirse el llamado efecto Pígalión. Debe haber un contraste externo", señala.

Pero Tiana sí está convencido de la necesidad de impulsar la excelencia: "En los países germánicos, donde ya separan a los chicos a edades más tempranas atendiendo a sus capacidades, quizá no sea necesario, pero en España, que ha optado por un sistema comprensivo, donde se busca que todos alcancen un mínimo común, sí caben estos refuerzos extra", añade.

Pero Tiana sí cree en el peligro de que, si algo falla, se rompa la equidad que tanto tiempo le ha costado conseguir a España, y que es el indicador donde el país muestra sus mejores resultados en las comparaciones internacionales. Y no siempre se hacen las cosas perfectas: en España tradicionalmente existe la posibilidad de que un alumno destacado pueda saltarse un curso entero y pasar al siguiente. Pues bien, de esta posibilidad casi siempre se han beneficiado los hijos de los maestros, quizá por una simple cuestión de información privilegiada.

En todo caso, los análisis internacionales detectan para España el doble problema: demasiados alumnos con malos resultados, demasiados pocos en lo más brillante de la tabla. A la izquierda y a la derecha, ya todos reconocen que no hay que desatender a los alumnos más capaces. Pero, como siempre, se discrepa en el método.

Y es una antigua discusión que a la experta en Psicología de la Educación Elena Martín ya empieza a cansarle. O como se suele decir, ya le duele la boca de explicar que "esto no es una cuestión de excelentes ni de torpes, sino de diversidad, una diversidad de alumnado que, además, ha de atenderse en la escuela, no fuera de ella. Eso es la atención a la diversidad, no solo dedicar esfuerzos a los que tienen más dificultades, sino tratar de sacar de todos lo mejor que puedan dar. Y no haber entendido esto es no haber entendido nada".

Para ello se necesitarían maestros excepcionales, que prestaran una exquisita atención a los que quedan rezagados, pero también que sepan encauzar el hambre académica que muestran otros, más allá del programa escolar previsto.

"Esto requiere recursos, claro, no es fácil hacerlo con una clase donde haya 30 alumnos, pero también es cierto que hay países donde el número de asistentes del profesor es casi tan alto como el de profesores". "Hay que darle mucha formación al profesorado y romper los tópicos de que todos somos iguales. No se puede enseñar hablando a todos los alumnos igual, ni poniendo las mismas actividades, ni los mismos exámenes. No entienden nada quienes dicen que defendemos un modelo uniformizador", añade Martín. Y pone un ejemplo esclarecedor: "Si un padre educa a todos sus hijos por igual se estrellará con alguno".

La meta es lo común, lo específico debe ser el camino. Esa es la teoría de los que defienden la diversidad, también como una manera de potenciar la excelencia. En esa misma línea se mueve el catedrático de Sociología de la Universidad de Salamanca Mariano Fernández Enguita. "El problema no es de excelencia, sino de diversificación al alza. El sistema educativo español ha asumido la idea de integrar a los alumnos con menos capacidades, menor disposición, pero no hace otro tanto con los que tienen capacidades especiales o superiores. La mejor prueba de ello es la vida mortecina del decreto sobre alumnos con altas capacidades o sobredotación".

Como Elena Martín, el catedrático Enguita también observa la incapacidad de la escuela para llevar a cabo esta tarea: "Es una institución donde se ofrecen los mismo horarios, temarios, textos, actividades. Al que no llega lo estiran hasta que no soporta el dolor y al que sobresale le cortan los pies y la cabeza", explica de una manera gráfica. "De hecho, la mayor parte de los refuerzos o ampliaciones que se ofrece a los alumnos se hace fuera de la institución, sin ella o contra ella, raras veces con ella", lamenta.

Y cree Enguita, por cerrar el capítulo escolar, que "es difícil, por no decir constitutivamente imposible, lograr la excelencia entre los alumnos cuando se yugula entre los profesores, y eso es lo que se consigue con la política del café para todos en primaria y secundaria y con la endogamia y la llamada promoción interna en la universidad".

Vayamos, pues, a la universidad, donde ya encontramos alumnos que pueden volar solos, reivindicar más posibilidades. Alejandro Tiana señala que es más acertado intervenir en la excelencia, sin miedo a equivocarse, a edades en las que ya se han diluido en el alumno los efectos de origen social -que son, sobre todo, preuniversitarias-. Aunque todo ello depende de lo que se exija a los alumnos en la universidad, porque muchos pueden llevar ya puestas las ventajas que le aportaron desde el comienzo de su educación su clase social.

Hay algunos ejemplos de intervención en los estudios superiores, por ejemplo en la Comunidad de Madrid, donde desde el curso 2002/2003 se ofrecen becas de excelencia, este año con un presupuesto de 6,7 millones de euros que permitirá al alumno disponer de 4.500 euros.

Este proyecto se descarga por completo sobre el expediente académico del alumno. Se exige una nota media de 12,70 puntos, del total de 14 en que ahora se cuentan las calificaciones de la Selectividad, o sea, un 9 sobre 10 siguiendo el sistema anterior. Para los de FP se exige un 11,4. Es, desde luego, una forma de premiar a los más brillantes, así definidos por las calificaciones académicas.

En la Comunidad Valenciana arranca este año una experiencia que también quiere primar la excelencia, basada también en el expediente académico y en los conocimientos de inglés. Los alumnos que cumplan estos requisitos podrán optar a recibir en inglés el 50% de las materias troncales en los dos primeros cursos de la carrera.

Estos estudiantes "tendrán puntos extra para las becas Erasmus, por ejemplo. Y también pretende ser un incentivo para los profesores, que habrán de acreditar sexenios de investigación. Los docentes podrán observar quiénes pueden ser sus mejores futuros investigadores", explica la secretaria autonómica de Universidad y Ciencia, María Amparo Camarero.

La universidad es, en opinión, de Enguita, un ámbito que favorece un trabajo más autónomo y variado que permite al estudiante, por tanto, "tener más oportunidades de desplegar y ver reconocidas sus oportunidades, a la vez que pueden ir incorporándose a actividades de investigación...". Pero se queja Enguita de la obcecación por ir a la universidad de todo aquel que consigue acabar el bachillerato, por lo que, "un alto porcentaje de alumnos trasladan a las aulas universitarias una presión a la baja al optar por la línea del mínimo esfuerzo, acogida por profesores que se adaptan porque prefieren el mínimo conflicto".

LA SELECTIVITAT SERÀ VOLUNTÀRIA PER ALS TITULATS EN FP SUPERIOR

*Els alumnes podran fer una prova específica per apujar la mitjana
Huguet posa com a exemple de «desastre» l'eliminació de les quotes d'accés*

La normativa sobre l'accés a la universitat dels titulats en formació professional (FP), que aquest any han pogut fer el pas sense fer la prova general de selectivitat i sense quota, va arribar tard el curs passat, cosa que va provocar que aquests alumnes deixessin sense plaça uns 30.000 estudiants (6.000 a Catalunya) procedents del batxillerat amb bones notes i que un altre any haurien pogut estudiar la carrera escollida. El Ministeri d'Educació va corregir al maig la seva via d'entrada, de forma que per al curs 2011-2012 qualsevol alumne de FP que vulgui cursar estudis universitaris amb límit d'accés podrà realitzar una prova específica i optativa. Amb aquesta podrà complementar, fins a 4 punts, la nota mitjana obtinguda en els dos anys de cicle formatiu i obtenir un màxim de 14, com els de batxillerat. Ara la mitjana se'ls calcula sobre les dues assignatures amb notes més altes i poden arribar com a molt a 12.

La prova, a més de voluntària, serà igual o similar a la de fase específica que realitzen els alumnes procedents de batxillerat sobre dues matèries relacionades amb la carrera que volen fer, va recordar ahir el ministeri. El departament que dirigeix Àngel Gabilondo va assegurar que aquests exàmens optatius, que faran mitjana amb la nota de l'expedient de FP, quedaran detallats «amb temps suficient» per aconseguir un sistema «com més just millor». Educació va comentar que l'avantatge no és tan gran, ja que han de superar dos anys de formació superior, en lloc de fer un examen que aproven el 90% dels batxillers.

SENSE QUOTA

Gabilondo va modificar el decret de la seva antecessora, Mercedes Cabrera, que va eliminar la quota (del 7% al 25%, segons les carreres) per a l'accés dels alumnes de FP a la universitat i que només ha regit per a la matriculació d'aquest any. L'eliminació de la quota, que Gabilondo no ha recuperat, només va estar vigent la convocatòria passada. L'anterior ministra va eliminar el criteri amb l'argument que els dos cursos de FP proporcionen a l'alumne maduresa i coneixements suficients per accedir a la carrera elegida. El decret va ser molt contestat en totes les universitats, especialment les de Catalunya, ja que es considerava que establia un sistema «injust» per als alumnes de batxillerat.

El conseller d'Universitats, Josep Huguet, ha estat un dels més crítics. «Són les coses de no ser independent», va clamar el 31 de juliol. Ahir va insistir que l'eliminació de les quotes ha generat un desastre i demostra que cal que Catalunya tingui més competències.

[*inici*](#)

LA GENERALITAT OBLIGARÀ ELS PROFESSORS UNIVERSITARIS A TENIR EL NIVELL C DE CATALÀ

El nivell C de català serà obligatori per als professors que vulguin accedir a una plaça a la universitat pública de Catalunya. La mesura l'avançava "Els matins" de TV3 i ho confirmava en aquest mateix programa el conseller d'Innovació, Universitats i Empresa, Josep Huguet. El seu departament espera que el consell de govern pugui aprovar abans de la fi de la legislatura el decret que fixarà aquesta obligatorietat per als professors universitaris. La iniciativa es posa en marxa després que el govern ha rebut els últims anys queixes d'alumnes perquè alguns docents universitaris no entenen el català i els obligaven a fer els exàmens en castellà.

El govern pretén que tots els professors que vulguin accedir a una plaça de funcionari estatal a la universitat pública a Catalunya tinguin coneixements de català i els exigirà el nivell C, el certificat de nivell de suficiència. Així ho ha avançat "Els matins" de TV3 i ho ha confirmat en aquest mateix programa el conseller d'Innovació, Universitats i Empresa, Josep Huguet.

Huguet ha valorat la iniciativa com una "mesura per tornar a l'equilibri". "La major part de professors és competent lingüísticament en espanyol i no és així amb el català. Amb aquesta mesura el que aconseguim és una competència equilibrada", ha assenyalat Huguet. El departament que dirigeix espera que el govern pugui aprovar abans d'esgotar la legislatura un decret que fixi aquesta obligatorietat per als professors universitaris de tenir el nivell C de català. El decret s'empararà tant en la llei d'universitats com en la llei de política lingüística i podria tenir llum verda en la reunió d'aquest dimarts.

La Generalitat s'ha decidit a regular aquesta qüestió després que en els últims anys ha rebut queixes d'estudiants perquè alguns docents els han fet expressar-se i fer els exàmens en castellà perquè no entenien la llengua catalana.

LES UNIVERSITATS TEMEN DEIXAR-SE PERDRE BONS PROFESSORS PER L'EXIGÈNCIA DEL NIVELL C DE CATALÀ

Les universitats temen que es perdi l'oportunitat de contractar bons professors si s'obliga els candidats a tenir el nivell C de català, com pretén aprovar el govern. Així ho ha expressat el degà de la facultat d'Economia de la Universitat Pompeu Fabra, Albert Carreras, que ha dit que "el perill més gran" d'aquest decret és que "espantem els professors que són aquí i els que podríem contractar en el futur perquè molts d'ells no parlen català". El decret que vol aprovar el govern regula que els professors han de saber català de manera imminent, tot i que no inclou ni retroactivitat per als professors actuals, ni tampoc hi obliga els professors visitants, els honoraris ni els càrrecs emèrits.

El president de Política Lingüística del Consell Interuniversitari de Catalunya i rector de la Universitat de Lleida, Joan Viñas, ha recordat que el decret ha suavitzat les pretensions inicials. En declaracions a "El matí de Catalunya Ràdio", Viñas ha considerat que després d'haver-ho debatut molt "s'ha arribat a un punt d'equilibri molt bo". A més, ha afegit que aquest decret arriba després d'anys de negociacions entre universitats públiques i privades amb la Generalitat.

Matisos i excepcions

El text que vol aprovar el govern inclou una llarga llista de matisos i excepcions. No hi haurà retroactivitat, és a dir, els professors que actualment ja treballen no estaran sotmesos a aquesta obligació. Tampoc hi estaran els professors visitants, els honoraris ni els càrrecs emèrits i en alguns casos es donarà un temps d'adaptació.

La intenció del conseller

El govern pretén que tots els professors que vulguin accedir a una plaça de funcionari estatal a la universitat pública a Catalunya tinguin coneixements de català i els exigirà el nivell C, el certificat de nivell de suficiència. Així ho va avançar ahir el conseller d'Innovació, Universitats i Empresa, Josep Huguet, a "Els matins" de TV3.

El departament que dirigeix espera que el govern pugui aprovar abans d'esgotar la legislatura un decret que fixi aquesta obligatorietat per als professors universitaris de tenir el nivell C de català. El decret s'empararà tant en la llei d'universitats com en la llei de política lingüística i podria tenir llum verda en la reunió d'aquest dimarts.

La Generalitat s'ha decidit a regular aquesta qüestió després que en els últims anys ha rebut queixes d'estudiants perquè alguns docents els han fet expressar-se i fer els exàmens en castellà perquè no entenien la llengua catalana.

Veure video: <http://www.3cat24.cat/noticia/833007/catalunya/La-Generalitat-obligara-els-professors-universitaris-a-tenir-el-nivell-C-de-catala>

[inici](#)